

Byla jednou
jedna víla, která
byla moc hodná.
Ta víla se jmenovala
Angelika. Angelika
moe náda pomáhala
všem zvířátkům v
lese, ve kterém měla
domeček. V tom dome-
čku měla postýlku,
kuchynku, skříň s
vyřezávanými šatíčkami
a koupelnu. Znala
každou mouchu i
každého broučka v
lese,

proto se k ní
lidskumy chle dostala
každá událost.
Jednoho dne s Angelika
dovvědila sokující
událost - moucha
jménem Hedvika
umřela! Angelika
hned navolala všechna
zvířátka a uspořá-
dala pohřeb a. Hedvi-
ku pohřbily. Od té
doby radně zvířátka
neumřelo.

Školístek

Podzim 2025

Lusy a její dobrodružství

Kdysi dávno žila za sedmero horami v obrovské, ale přesto v útulné jeskyni. Dívka jménem Lusy společně se svým bratrem Tobášem. Lusy se stará o svého bratra úplně sama. Lusy vám teď poví svůj příběh:

Jednoho dne, když jsem byla malá, tak naši rodinu napadl sousedící kmen zvaný Mao. Máma s tátou nás ukryli v nejbližší noře. Pak už jsme jen sledovali, jak je spoutané vedou do neznáma.

Druhý den ráno po napadení jsme se probudili v té stejné noře. Napadlo nás, že z kmene Mao známe jednoho našeho kamaráda Lukase, který byl synem náčelníka z kmene Mao. Domluvili jsme se s ním, aby zkusil zjistit od jeho táty, kde jsou uvězněni naši rodiče. Týden jsme Lukase neviděli.

Ale dnes přišel a byl celý pomlácený. Řekl nám, že ho otec mlátí, kdykoliv se zeptá na jeho práci. Nabídl nám, že uteče ze svého kmene a půjde bydlet k nám do jeskyně. Každý večer jsme viděli náčelníka z kmene Mao, jak se modlí a hledá svého syna. Jednoho dne za námi přišel osobně samotný náčelník. Spatřil u nás svého syna Lukase a řekl: „Mám pro vás nabídku, vyměním vaše rodiče za mého syna. Všechno mi to došlo a strašně se vám omlouvám“.

Všechno dobře dopadlo a všichni byli šťastni.

Anet a Sára

Byla jedinou jedinou
mouchou která se
jmenovala hořnanka.
Bydla ve vesnici
hořnanky její káň
hořný měl moc
nad sebou. Jednoho
dne se hořný rozhodl
že půjde do kaveny
hořnanka měla
moc nad kavenou.
hořnanka chodila
do kaveny
hodně často a když
byla strašně blbá.
hořný a hořnanka

vytrhali do kaveny
a když byli v kaveně
objevili si hořnou
kavenou která byla
strašně hořná.
A hořnanka spala
do kaveny a usnila
se hořný jí chtěl
zachránit ale spadl
do kaveny a usnil

Vyprávění Bertíka

Baví mě matematika. Protože mě baví. Dělán úkoly. Chodím na ŽÁKUČ. Zpívám tam. Byli jsme v německé škole. Byli tam zpívací. Taky se tam hrálo. I s panem ředitelem. Dělalí jsme tam hvězdičky a vložky. Byli jsme v Německu. Na výstavě.

Jak byl Mike na dovolené

Přileteli jsme letadlem do Turecka. A jak jsem to tam viděl, tak to tam bylo hezký. Bylo tam moc dobrý jídlo. Za jídlo bylo dobrý ovoce a zelenina. Byly tam i palačinky s čokoládou. Jídelna byla fakt hezká. Moc hodně se mi to tam líbilo. Dobře jsem se tam najedl. Šli jsme do hotelu. Pak jsme se převlíkli do plavek. Šli jsme k bazénu a dobře jsme se koupali. Mamina se opalovala a táta se potápěl. Já jsem plaval, dokud jsme nešli na oběd. Oběd byl moc výbornej a každéj den se měnil. Každý oběd byl výbornej. Nic tam nebylo špatnýho. Pak jsme se šli zase do hotelu převlíknout a šli jsme k moři. Tam jsem se potápěl a voda byla slaná, ale pak už jsem se nepotápěl, ale plavali jsme. V moři jsem viděl ryby, jednoho mořského ježka a viděl jsem tam ještě mušle, který byli moc hodně čistý a nemuseli jsme je umývat. Písek byl úplně čistej a hezkej. Na dovolené jsme byli třináct dní. Potom jsme se sbalili a jeli jsme osm hodin do Prahy letadlem. A z Prahy jsme jeli autem tři hodiny do Domažlic. Bylo to moc hezký. Byla to nejhezčí dovolená.

Vyprávění od Vilémka, jak byl na Ešonokrku

Napřed jsme kreslili chatku, pak jsme šli na Sněžku. A pro mě to bylo hróóózně dlouhý. Vrátili jsme se až večer. Všechno se mi líbilo. Nejvíc se mi líbilo, jak jsme trhali borůvky. Pak jsme šli na Trpaslíkov a kluci se nám ztratili. Nějaké jídlo jsem mohl jíst společně. Na Sněžce jsem měl ten velký rohlík. Šli jsme někam, našli pár hub, a pak už jsme jeli do školy. Cestou jsme byli v podzemí. Dokonce jsme jednu část šli úplně potmě! Chvilíčku jsme šli, já jsem tam viděl nějakého pána, který kopal vedle autobusu nějaké šrouby. Nastoupili jsme do busu a jeli asi hodinu do Holýšova...

Cestovatelská přednáška

Líbila se mi fenka Bublina a také se mi líbilo, kolik cestovatel ušel km kvůli fotkám a videím. Zaujalo mě, jak rychle cestu zvládl. Bublina běhala ve spánku, to bylo hodně vtipné. Mně se líbila užovka stromová a zmije černá, hadi mě nejvíce nadchli. Mně se líbilo, jak Bublina v noci hodně štekala na vše, co se hýbalo, protože spali pod širákem, tak potom spali ve stanu a štekala o trochu méně. Bublina si nesla svůj batoh na zádech, ve kterém měla granule a i s batohem skočila do vody, takže granule se rozmočily. Ještě bylo hodně dobré, jak šli cestovatelé blátem a vodou. Druhý pesek Sam se nám také moc líbil. Ještě jsme viděli štěňátka Bubliny a Sama, byla hodně roztomilá a různě barevná, viděli jsme na videu, jak vyrostla. Pan cestovatel je hodně dobrý, že ušel tolik km za krátkou dobu a to šel s kamarádem v dešti a blátě a oba upadli na zem. Nejvíce se nám líbilo, že pan cestovatel s přítelkyní vzali Bublinu k nám do školy a mohli jsme si ji hladit a mazlit.

Anička, Vali, Péťa, Miki, Filip 3. třída

Mykologická exkurze

Celá škola jsme jeli na houby. Po cestě jsme ochutnávali jablka. Pan ředitel zatřásl jabloní a Vali spadlo jablko na hlavu. Šli jsme se podívat do rozpadlého domu v lese, kde jsme našli talíř a různé staré věci. Šli jsme alej, kudy chodily dříve děti a taky vyschlými rybníky. Viděli jsme cestou spoustu hub. Hodně dobré bylo, jak jsme se brodili s panem ředitelem úplnou džunglí a zbytek dětí a učitelů šli okolo po pěšině. Viděli jsme kolo od starého vozu a také jsme našli hrob a překládali jsme si, co je na něm napsáno. Našla jsem hodně hub a měly jsme z toho s holkami radost. Našla jsem malinkou roztomilou pýchavku a mini hříbky a velkou bedlu. Výlet nás hodně bavil a ani po dlouhé cestě nás vůbec nebolely nohy.

Anička, Vali, Péťa 3. třída

DRAK, MUZEUM A VÍLA

BYLO JEDNO MUZEUM A TAM VLÁDLA VÍLA. MĚLA MOC KRÁSNÉ VLASY, ALE JEJÍ NEHTY BYLY JAKO DRÁPY. VÍLA SE JMENOVALA MARCELKA A MĚLA V TOM MUZEUM DRAKA, KTERÝ MĚL MOC DLOUHÉ DRÁPY. TEN DRAK ULETĚL DO USA A ZNIČIL TO TAM! VYPADALO TO JAKO V USTÍ A JAK TO TAM NIČIL, TAK NAŠEL BEZCENNÝ POKLAD, VE KTERÉM NEBYLO VŮBEC NIC.

Míša a Jasmínka

HAVRANŮV KONTINENT

Kdysi kdesi ležel tajuplný kontinent Jump Aréna. Bylo to nádherné místo, všechny druhy trampolín. Jen jedna věc to kazila. Ani nevím, jestli vám to mám říkat, protože je to velice smutné. No jdeme na to! Vládl tam zlý král havran. Byl černý od klobouku až k botě, dokonce měl i černé království. Lidi žili smutně a měli bídu, jen kvůli černému havranovi. Jednoho dne se tam objevila malinká roztomilá a hodná housenka, všichni jí měli rádi a byli šťastní, protože zachraňovala kontinent a lidi v něm rozveseloval svou veselostí a spoustou barev. Když se to havran dozvěděl, velmi se rozzlobil! K tomu, aby zlikvidoval housenku, potřeboval tři věci: kafemlýnek, kožich a zvonek. Proč?! To nikdo netušil. Překvapivě se mu strašně dařilo, všechny věci našel za chvilku. Oblékl si na sebe kožich, aby vypadal jako hodný dědeček a nebyla mu zima, zvonkem si přivolal housenku, která se jmenovala Zvoneček a milovala zvuk zvonku. Strčil jí do kafemlýnku a rozemlel ji! Z kafemlýnku vyletěla duha a trefila havrana do srdce. To neměl v plánu, chtěl jen zničit housenku. Všechno se zbarvilo duhově a havran byl od té doby hodný. Všichni byli housence vděční, protože zachránila celý kontinent Jump aréna. Všichni byli šťastní už na věky věků.

Andělka a Hanka

Restaurace zla a dobra

Kdesi na neznámém kontinentu se ukrývala restaurace, která se jmenovala Domov Krutova, byla začmouděna a stará. Restauraci vlastnil astronaut Zdeněk Polchraj a Zdeněk žil v zemi, kterou ovládal ukrutný vládce jménem Hubler. Jeho nejhorší vlastnost byla, že rád žral malé děti. Hubler neměl rád pisklavé zvuky. Měl ženu jménem Žulba. Jeho žena toužila po kožichu vší parády, skříň všechny módy, ale k získání je potřeba zotročit celé království a tuto novinu se dozvěděl Zdeněk. Zdeněk byl naštvaný, že chtějí otročit nevinné lidi. Zdeněk se vydal na cestu za ukrutným vládcem Hublerem. Cesta trvala několik hodin a dnů. Zdeněk se stavil do malého obchodu. Dorazil do království Hublera a prošel branami království. Ještě než se dostal k Hublerovi tak se musel tajně proplížit stěnami. Dostal se do kabinetu Hublera a vytáhl tajný předmět jménem – rozvrzané housle. Všiml si ho ukrutný vůdce. Zdeněk ho nešetřil a začal hrát! Vůdce si zakryl uši, ale zvuk nepřehlušil. A tak skočil z okna. Ukrutná vláda tak skončila a všichni oslavovali v ten den výhru dobra nad zlem. Ale zlo nikdy nespí, dávejte si pozor!

Zdenda, Miky

Výlet do divadla

Jeli jsme se školou do divadla do Plzně. Šli jsme na balet. To mě moc nebavilo. Potom jsme byli na Juniorfestu na pohádce. Ta mě bavila. Taky jsme byli na divadle u nás ve škole ve sklepě. Třetáci a pan ředitel nám hráli loutkové divadlo. To bylo O Šípkové Růžence. To se mi líbilo. Všechno se mi líbilo, akorát mě nebavil ten balet.

Kryštůfek

Monča a kino

Když jsme šli se školou do kina, tak pohádka byla o holčičce a ta jela ve vlaku. Nějakej pán jí tam něco říkal. Potom tam kopali u zříceného hradu a našli tam nějaký obraz dvou ptáčků. Holčička našla klíč a odemkla ptáčky. Seznámila se s pánem a pak zjistila, že to je její dědeček. Holčička se starala o jezevce a honila ptáčky. Běhala s pejskem a jedna husa pořád zlobila v traktoru. Pořád tam lezla, ale pán ji pořád vyndaval ven, ale ona tam vyseděla vajíčko. Taky, tam viděli koně a jela na něm holčička. Taky jezdila s maminkou na motorce. Potom měli nehodu a tak šli za tím dědou a holčičce začal zvonit telefon. Děda se naštval. Potom honili ptáčky a ty je zavedli do lesa, kde bydlel dědeček. Nakonec byl dědeček na holčičku a maminku hodnej a všichni se spolu bavili. Prozkoumávali ty kameny a zjistili, že děda je maminky tatínek. Byl to šťastný konec.

Vyprávění Jáši o Ešonokru

Jeli jsme něco přes 4 hodiny. Nakonec jsme dojeli. Šli jsme okolo jezírka, a potom tam byla taková cyklostezka a po ní jsme šli. Šli jsme po takové hrbolaté stezce s hrboly a nástrahami. Došli jsme na chalupu a ubytovali jsme se. Dělalí jsme krásný táborák, vyspali jsme se a šli jsme na výlet. Sbírali jsme borůvky. Chutnaly všem. Byli tam obrovský keře borůvek. Potom přišel pan ředitel a šli jsme zpátky. Vyspali jsme se a druhý den jsme šli na Sněžku. A na Sněžku jsme šli 33 kilometrů. Došli jsme pro obrovský rohlíky. Vyšli jsme na Sněžku a viděli jsme krásný vodopád. Sešli jsme ze Sněžky a potom jsme se vrátili a krásně jsme se prospali. Potom jsme šli takovou stezkou a došli jsme do Skřítkova. Tam jsme udělali krásný domečky všichni. A pak jsme se šli podívat na takovej zvláštní znak. A já jsem potom znejistil, že ten znak vede k jeskyni, ale přihnala se bouřka a my jsme zdrhali. Když jsme se vyspali, tak jsme si museli sbalit a odejít domů. A bylo to moc výborný.

Jak jsme byli v divadle v Plzni

Jeli jsme do Plzně vybuchlým autobusem a tam jsme šli do divadla. Dávali balet Špalíček pohádek. Divadlo bylo strašně velký. Seděli jsme na druhém balkonu a viděli jsme na orchestr. A já jsem byla s mámou a s tátou a se Zojkou, taky v divadle na Louskáčkovi. To se mi líbilo hodně. Bylo to tam hodně zladený. Je tam strašně obrovské lustr. Je hodně křišťálovej. Výlety do divadla mám ráda. V divadle mají hezký kostýmy a hezký účesy. Bylo to tam pohodlný. V divadle se mi líbí.

Krkonoše

Vyráželi jsme ze školy do Krkonoš a šli jsme pěšky k chatě. Pak jsme si opékali buřty a pak jsme si šli odnést batohy do pokojů. Potom jsme šli spát. Ráno jsme si udělali snídani, uklidili pokoj a připravili jsme se na výlet. První den jsme šli na výlet na Černou horu. Když jsme se vrátili na večeri, dali jsme si ji. Šli jsme spát. Moc se mi tam líbilo.

Violka

Adámek

V Krkonoších

První den jsme jeli celý den. Potom jsme šli velké kopec asi sto kroků. Na chatě jsme si opékali buřty. Byli jsme na dlouhých procházkách. Sbírali jsme borůvky. Velké děti šly na Sněžku a jenom jeden kluk zůstal, že půjdeme na Liščí horu. My jsme připravovali divadlo, pro starší, až přijdou ze Sněžky. Verča nám pustila audio pohádku o Krkonoších. Byli jsme v Trpaslíkově. Tam mají v lese skřítkové domečky a my jsme jim taky postavili domečky. S Julinkou jsme postavily nejkrásnější. Taky jsme byli na zvířátkách. Byly tam lamy, kozy, králíci a morčátka. Bylo to pě pě pěkný.

Emča

Když jsme byli v Krkonoších

Nejvíce se mi líbil Skřítkov. Byli jsme na Liščí hoře. Tam jsme viděli, jak jde někdo na Sněžku. Zažila jsem, jak tam troubil jelen. Taky mě bavilo, jak jsme si hráli s balíčkama sena. Nejlepší jídlo byly lívance. Holky vyndávaly s hory motýly dolů, abychom si je mohli prohlédnout. Viděli jsme srnky. Taky se mi líbilo, jak jsme sbírali borůvky. A to je konec z výletu v Krkonoších.

Julinka

TAHÁČEK NA SLOVNÍ DRUHY☺

1. PODSTATNÁ JMÉNA jsou názvy osob, zvířat, věcí atd....
2. PŘÍDAVNÁ JMÉNA vyjadřují vlastnosti podstatných jmen.
3. ZÁJMENA zastupují podstatná nebo přídavná jména.
4. ČÍSLOVKY vyjadřují počet nebo pořadí
5. SLOVESA říkají co osoby, zvířata a věci dělají nebo co se s nimi děje.
6. PŘÍSLOVCE určují bližší okolnosti děje.
7. PŘEDLOŽKY stojí před jmény
8. SPOJKY spojují slova nebo věty.
9. ČÁSTICE uvozují věty.
10. CITOSLOVCE vyjadřují zvuky nebo pocity

Natálka

Titanič
Titanič byl obrovský obrovský
parník.
Dostavili ho v Anglii.
Výjel na svou první
plavbu v roce 1912.
plul z Evropy do Ameriky.
Loď byla potopená na
nepotopitelnou.
V noci narazil do korce.
Ledovec udělal díru v boku
lodě.
Titanič se potopil na měř
mění čtyř hodiny. Zahrnulo přes
1500 lidí. Dnes je Titanič slavnou
součástí historie.

Olík

Lída

Ahoj, já jsem Lída. Je mi 18 let a chodím na střední policejní školu. Chci být policistka, protože mě baví akce a pomáhat všem.

Učím se matematiku, češtinu, psychologii, angličtinu, ICT, a taky máme praxi a tělocvik, bezpečnostní přípravu, kriminalistiku, dopravní výchovu a střelecký výcvik. Za rok budu dělat maturitu.

Ve volném čase běhám, zpívám si a ráda poslouchám hudbu. Mým vzorem je má starší sestra Shakira, která se jmenuje podle známé zpěvačky a má vlastní studio, kde učí děti tančit.

Můj nejlepší kamarád se jmenuje Tinouš, je mu 15 let a je v 9. třídě základní školy. Mám ho ráda, protože je zábavný.

Natálka, 8. třída

V t i p y

Víte co znamená, když černá kočka přeběhne přes silnici?

Že někam jde.

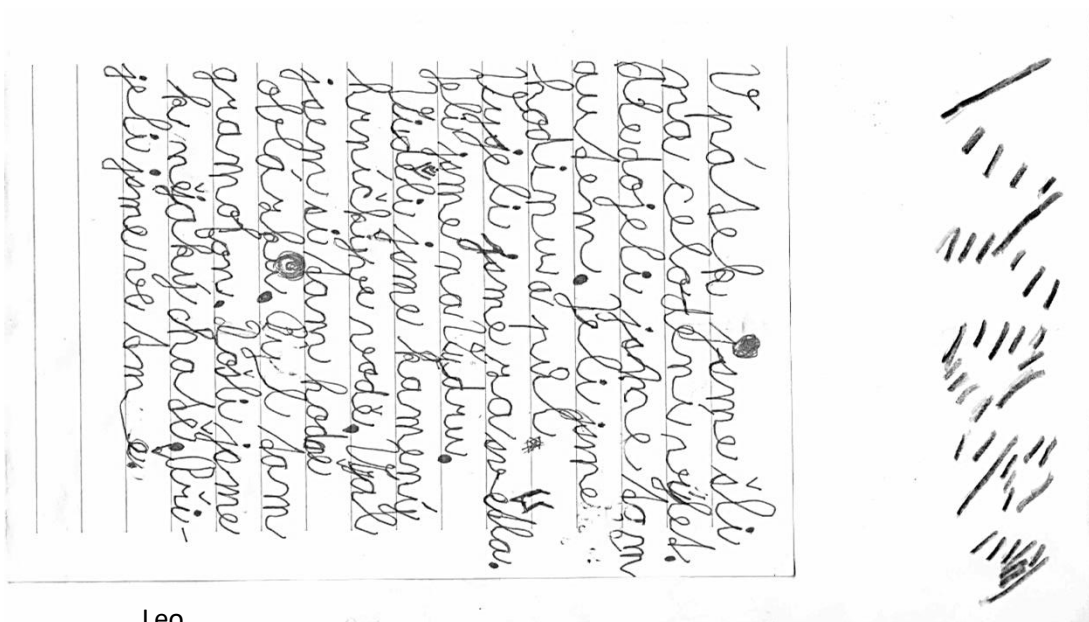
Víte, proč kočky vidí ve tmě?

Protože nedosáhne na vypínač.

Terezka

Justýnka

Leo

Lucy v Praze

Se školou jsme naplánovali výlet do Prahy do Národního muzea, abychom se podívali na výstavu **Lidé a jejich předci**.

Jednou v pátek v říjnu jsme ráno v osm hodin vyjeli z Domažlic. Když jsme dorazili do Prahy, tak jsme měli za úkol fotit podle tématu. Po focení jsme vyrazili do muzea a šli jsme si dát věci do skřínky, rozdělili jsme se do skupin. A hned potom jsme zavítali na exponát Lucy, což byla samice australopitéka. Mohli jsme vidět zkamenělé kosti, které jsou staré přes 3 miliony let a pocházejí z Etiopie. S naší skupinou jsme se šli podívat na minerály. Pak už jsme si jen šli zpátky pro věci a jeli jsme domů.

Sára

Akce sv. Václav

Dne 26. 9. jsme měli projekt o sv. Václavovi. Nejdříve jsme měli jet do vesnice Hora svatého Václava, ale počasí nám to překazilo. Nezbylo nám nic jiného, než si projekt udělat ve škole.

Ze začátku se 2. stupeň setkal v učebně ICT. Učitel nás rozdělil do skupin. Já byl ve skupině s Eliášem. Poté nám rozdál pracovní list, aby si otestoval naše znalosti o svatém Václavovi. Většina z nás měla vše dobře.

Hned co jsme skončili s vyplňováním, tak jsme se šli učit na vystoupení. Ze začátku jsem měl hrát svatého Václava, ale nechtělo se mi, tak jsem se vyměnil s Vendou. Toť vše.

Oskar Beníšek, Jonáš Rieger

Recept na nápoj lásky

Nápoj lásky je elixír, kterého když se někdo napije, tak se zamiluje. Tento recept je určen pro dvě porce.

Ingredience:

- 2 celá jablka
- 1 střední červená řepa
- 1 granátové jablko pouze semínka
- 1 polovina okurky
- Kousek čerstvého zázvoru cca 2 cm
- Šťáva z půlky citronu

Příprava:

Všechny ingredience pečlivě omyjte.

Granátové jablko vyloupete a připravte semínka.

Všechny ingredience překrojíte, aby se vešly do odšťavňovače.

Odšťavněte je.

Nalijte šťávu do sklenic.

Užijte si moment.

Recept na nápoj smrti

Nápoj smrti je elixír, kterého když se někdo napije, tak ho to zabije. Tento recept je určen pro 50 porcí.

Ingredience:

- 1 celá muchomůrka zelená
- 3 květy bolehlavu plamatého
- 10 plodů lilku potměchuti
- 15 listů břečťanu
- 1 větvička tisů červeného
- Šťáva z 30 vymačkaných plodů ruilku zlomocného
- Celé otrávené jablko pro lepší chuť je v něm jed na krysy
- A půl litru vody.

Příprava:

Všechny ingredience nakrájejte a dejte do mixuru.

Až to bude rozmixované, tak to přecedte a přelijte do lahvičky.

Před použitím protřepat a potom už jen nenápadně vít do jídla nebo pít.

Užijte si smrt.

Muchomůrka zelená

Na dovolené na Orlíku. Před naším stanem byla pláž. Na druhé než jsme stanovali, byly zaparkované lodě. Na jedné byl nahý pán. Bylo to tam super☺. Jeden den bylo asi 30 °C. V campu chodily lišky, ale až večer. Jednu noc šel tatka na záchod a stála před nim. Ráno říkal mamce, že k nám přišel zloděj. Mamka řkala, že to je kravina. Tak šli dolů na pláž a byla tam rozsypaná peněženka. Liška nám vlezla do stanu a ukradla peněženku. Ve vesnici blízko campu byla super ☺ restaurace. Měl jsem v ní lívance rizoto a nanuk. Tatka mě, Andělku a Péťu házel do vody. Jednou mě hodil hrozně vysoko, spadly mi plavky a měl jsem je zamotaný okolo nohou. Začal jsem se topit, a když mě vytáhl, plavky byly pod vodou. Zůstal jsem ve vodě a Andělka mi běžela do stanu pro trenky ☺. Normálně na dovolené chodíme do hradů, ale tahle byla odpočinková. To bylo super ☺.

PÁJA. 4. třída

CAMP LAVIČKY

Prasaulaném hajicu
Maly a boly rajic id do
Desa s mamka a bratř i
sustřami, Vasil mluve.
Čuchal, čuchal až se škrávil.

Čuchal, čuchal až se sbrasil.
 Poslouchal se na radnici a
 rozkládal se. Jozka, kouka-
 a zahleděl jeřáku. Přihopnul
 k němu a vřikámu neviděl
 jí. Někteří možná maminku?
 Jeřák odpovídal: nevidel kůňáčku
 Na jedné radnici zvalček
 kůňáčku, kůňáčku? Kůňáček rychle
 přihopnul k mamince, kterou
 zvalčekovi obíal a řekl: maminko
 já už se nikdy nebudem

4 kapitola
Za sedmero letom a sedmimi letami, žila ~~o~~ ovc
živenci Eliska. Ktera se žila živenci barvami, už od mala
se km chvali jmak. Dostavala mlieč, jda, vody, všetom
pěšic.
Rodie ji epustili už, když se narodila. Pika se, ž
žila v jdi, kde v... Vyrastala ve stádu v Hasanich
žila v jemné a let. Ale jednomo dne se už změnila.
Revoluce
Pal se rok 2035. Do stáda se dostali 4 čenne,
ovce. Ze začátku se k nim chvali stýnět, mlie
jda, vody, věšt, to znat. Jednomo dne se Eliska
pozohla ve změní. Zažila, list o ovčích prach
poděpala to počta stáda, to ale pastýř jomše
nepředvěšila. Eliska se to nevěřila, ta k věd, čenar
a začala pas tyč.
vinn ovc
revoluce = velká změna

[illegible]

V zapomenuté vesnici Valemora, která ležela na samém okraji temného lesa, žili dva sourozenci — starší sestra Arwenna a její mladší bratr Kairon. Les byl pověstný tím, že v něm mizeli lidé i zvířata, a nikdo se neodvažoval vstoupit příliš hluboko. Zvlášť poté, co se začaly v noci objevovat světélkující stopy, které nikam nevedly... nebo vedly tam, odkud se už nikdo nevrátil.

Jednoho mlhavého podzimního večera se z Valemory ztratila sedláckova klisna. Arwenna s Kaironem našli její stopy před hranicí lesa. Ačkoliv se báli, rozhodli se stopy sledovat. Vzduch byl chladný, těžký a mezi stromy zněl šepot, který ale nepatřil větru.

Čím dál šli, tím víc měli pocit, že je někdo pozoruje... Někáký pohyb mezi větvemi, záblesk rudých očí! Kairon sevřel Arwenně ruku.

Na malé mýtině konečně našli klisnu — třesoucí se, ale živou. A nad ní se skláněla bytost, kterou doposud znali jen z vyprávění starců. Tiefling, napůl člověk, napůl démon, s rohy zahnutými dozadu jako z černého kovu. Jeho kůže měla barvu popela a kolem něj vířil studený dým.

„Vás dva jsem nevolal,“ zasyčel, ale v jeho hlase nebyla hrozba... spíš únava.

„Hlídám hranice mezi světy. Nebyl jsem to já, kdo ji odvedl.“

Arwenna sebrala odvahu. „Tak kdo to byl?“

Tiefling pohlédl do hlubin lesa, kde se mezi stromy rozsvítila tři bílá světla, která se pohybovala nezvykle hladce, jako by klouzala vzduchem.

„Někdo... nebo něco... co se probudilo dávno před tím, než byla vaše vesnice postavena,“ řekl tiše. „A už to není uvázané tam, kde mělo zůstat.“

Kairon zamrazilo. „Proč nám to ukazuje cestu?“

Tiefling se pousmál způsobem, který vůbec nebyl uklidňující: „Možná chce, abyste ho následovali.“

Když tři světla zamrkala a začala se vzdalovat, les se kolem nich náhle ztišil. Jako by čekal.

Arwenna s Kaironem stáli uprostřed mýtiny, klisnu po boku, tiefling po druhé straně a před sebou tři světla, která je lákala dál do neznáma.

„Rozhodněte se rychle,“ řekl tiefling. „Pokud to budete sledovat, můžete zachránit víc než jednu klisnu... Ale možná už se domů nikdy nevrátíte.“

Sourozenci si vyměnili pohled. A pak...

Příběh končí ve chvíli, kdy se Arwenna a Kairon rozhodnou. Ale o tom, kam se v ten večer vydali... a co v hlubinách temného lesa opravdu našli... se ve vesnici Valemora nikdy nikdo nedozvěděl.

Vytvořila **ZOE**

Mikropříběh s jablkem v 7. pádech

Ze stromu spadlo **jablko**.

Chceme mošt z **jablka**.

Šli jsme k **jablku**.

Sebrali jsme **jablko**.

Jablko, pojd'!

Povídáme o **jablku**.

Budeme mít mošt s **jablkem**.

Ába

Jablko spadlo na zem.

Měla svačinu, ale bez **jablka**.

Položím ti tu láhev k **jablku**.

Viděl žluté **jablko**.

Spadni už, **jablko**!

Mluvili o **jablku** v sadu.

Šel s **jablkem** v kapse.

Kája

Podzimní výlet do Prahy

1. pád Tam je krásné jablko.
2. pád Bez tohoto jablka nechci žít.
3. pád Dal jsem jablku nové auto.
4. pád Vidím spokojené jablko.
5. pád Jablko, co to děláš?
6. pád Teď vypravím lidem o jablku.
7. pád Jsem s dobrým jablkem, které sním.

Eliáš

1. Super dobré jablko bylo strašně hustý a zakouzlený.
2. bez dobrého jablka nebudu.
3. Dal jsem jídlo jablku a bylo strašně šťastné.
4. jablko snědlo pomeranč A brečelo.
5. jablko spadni prosím zakouzím ti.
6. O zlobivém jablku čertovi kterého sněd' brambor.
7. S bateriovém jablkem který smrděl jako hnůj.

Venda

Mikropříběh s JABLKEM v sedmí pádech

1. Na nejvyšší větvi právě dozrálo poslední červené **JABLKO** a spadlo na zem.
2. Bez **JABLKA** strom posmutněl.
3. Nestihl totiž **JABLKU** říci sbohem.
4. Viděl **JABLKO** schoulené chladem v trávě.
5. „**JABLKO!**“ pokusil se na něj zavolat.
6. Neslyšelo ho, a tak o **JABLKU** ještě dlouho smutně přemýšlel.
7. Až do zimy, kdy sám usne, ho bude mrzet, že se s posledním **JABLKEM** nerozloučil...

Míša Halíků

Chtělo se nám jet do Prahy se školou, protože Monča ráda spí ve spacáku a Julinka neví. Sešli jsme se na nádraží v Domažlicích. Jeli jsme vlakem do Prahy. Cesta byla dobrá. Šli jsme dát bágly do úschovny. Potom jsme jeli jezdícími schody do metra. Potom metrem na Vyšehrad. Prošli jsme hradební brány a stavili se v obchůdku, kde byly hezké věci – šmudlanky, miminka ve skořápkách, keramika a jiné.

Po vysokých hradbách jsme došli do parku, kde jsme se najedli a šli na hřbitov. Prohlíželi jsme si náhrobní kameny. Byly tam zajímavé velké hroby s anděly. Šli jsme do podzemí, kde byly chodby. Bylo tam i muzeum soch. Byl tam čertík Bertík Hubert, který nás strašil. Svítili jsme si baterkami. Bylo to kratší, než když jsme byli v Josefově cestou z Ešonokrku. Vyšli jsme z podzemí a hráli na honěnou. A potom Julča dělala kutululu. Sešli jsme k řece a jeli tramvají do muzea hudby. Monče se líbilo, jak se poslouchalo sluchátky různé hudby. Také jsme poslouchali Ester, jak krásně hrála na harfu. Večer jsme šli na procházku na Kampu, kde hrál muzikant na housle. Také jsme tam lezli po „miminkách“ z plechu. Spali jsme na žíněnkách ve škole v tělocvičně.

Druhý den jsme se vzbudili a jeli jsme do poštovního muzea. Šli jsme pěšky na Národní třídu, kde jsme zapálili svíčky. Byl tam plný chodník svíček. Šli jsme na oběd do nemocnice. Potom jsme jeli tramvají na rozhlednu – žižkovský vysílač. Koukali jsme dolů, jaká je to výška. 93 metrů. Bylo tam něco šedého, asi gauč. A andělská křídla. Potom jsme jeli zase vlakem zpátky. Kdy bude další výlet?

Julinka a Monča

Výlet do Prahy – Adámek

Setkali jsme se na nádraží v Domažlicích. V 7.50 hodin. Pak jsme vlezli do vlaku, jeli jsme vlakem do Prahy. V Praze na nádraží jsme si nechali batohy a s malými batohy jsme šli do Prahy. Jeli jsme tramvají a pak metrem. Šli jsme na Vyšehrad. Po něm do Muzea hudby. Potom jsme šli na nádraží pro batohy. S batohy jsme šli do tramvaje, do metra. Z metra jsme šli do školy na večeři. Po večeři jsme šli na hvězdárnu, ale lanovka byla zavřená. Tak jsme šli k řece, ale cestou jsme potkali pohádkovou babičku. Vzala nás do domu, kde byli na stěnách dva králové. A pak jsme se u řeky procházeli. Byl tam i muzikant, hrál na housle. Pak jsme šli na Karlův most. Tramvaj nás dovezla ke škole. A ve škole jsme si připravili spaní. Potom jsme si šli vyčistit zuby a šli jsme spát.

Druhý den ráno jsme si udělali snídani a svačinu. Po ní jsme šli do kostela a do muzea pošty. A pak jsem odcházel.

Adámek, 2. třída.

V hlubokém lese byl zarostlý kostel a v něm žil zapomnětlivý lišák. V kostele se každý pátek odehrával pohřeb, zrovna dneska je pátek. Dnes zemřel náš milý skřet Radomír, který nám vynalezl Stromobus. „Kdo nám vlastně dneska zemřel?“ „Králi lišáku, přeci skřet Radomír, který nám vynalezl Stromobus.“ „A jo, Liste“. Další den lišák řekl: „občané, dobře poslouvejte, vydám se na dlouhý výlet. Kam vlastně půjdem?“ „Zase lišák nic neví.“ „Lišáku, přece jsi chtěl na ten dlouhý výlet!“ „A jo, děkuju za připomenutí, Liste.“ „Takže zase spolu, občané, půjdu na ten dlouhý výlet.“ „Za 1. potřebuju najít mojí ztracenou nazelenalou peněženku. Za 2. potřebuju neopravenou televizi. Za 3. potřebuju zlatý šampon od vrány. „Půjde se mnou kamarád list a křesťanská jeptiška.“ „Bude vás tady hlídat místo mě pan Choroba stromu, tak mi už jdeme ze Stromobusem, tak čau všichni.“ Jako první jedeme pro nazelenalou peněženku. „Vystoupil jsem ve městě Staré Pařezy ze Stromobusu.“ „Šel jsem do krámu a viděl jsem ve výloze mojí starou nazelenalou peněženku. „Co dělá moje nazelenalá peněženka u vás?“ Ne vím, našla jsem ji na zemi ve vesnici u zarostlého kostela. Ležela tam tak špinavá a zarostlá, tak jsem ji vzala domů a napadlo mě, že ji dám do výlohy. Můžu si ji vyzít. Tady ji máte, děkuju za nazelenalou peněženku. Nasedneme do Stromobusu. Teď pojedeme pro neopravenou televizi ke kamarádovi Šípkovi. Vystoupil jsem ze Stromobusu. Čau Šípku, máš rozbitou moji televizi. Jó, Lišáku, tady máš rozbitou televizi, dík. Nasednu do Stromobusu a jedu k vráně. Už jsem u vrány, vystupuju ze Stromobusu. Dobrý den, vráno. Můžu jeden z tvých zlatých šampónů, co jsi prodávala? Ne, trhni si nohou. Už je neprodávám! Tak jedu domu. Jdu do zarostlého kostela a říkám. Milý spoluobčané, jsem tady po dlouhé době. Moji nazelenalou peněženku už mám. A mám neopravenou televizi, kterou jsem mezi tím co jsem jel hodil do sběrného dvora. A zlatý šampon nemám, protože už se neprodává. Tak to bylo vše, co jsem vám chtěl říct. Jak jsi to tady zvládnul, chorobo stromu? Dobře. Jdu si lehnout, jsem unavený po dlouhý cestě. Jdu si s křesťanskou jeptiškou lehnout. A list mezi tím jde za svojí rodinou.

Ládík

Plán školních akcí

PROSINEC

- 4.12. - čt** - koncert Žákuče v Domažlicích
- 5.12. - pá** - Mikuláš
- 8. a 9.12. - po, út** - Vánoční
- 10.12. - st** - divadlo v HT pro 1. a 2. třídu
- 11.12. - čt** - koncert Žákuče v Německu
- 12.11. pá** - Lucie
- 13.12. - so** - zájezd do Regensburgu
- 18.12. - čt** - dopoledne se nejde do školy
- 18.12. - čt** - Besídka pro rodiče a přátele školy
- 19.12. - pá** - Ředitelské volno
- 22.12. - 2.1.** - Vánoční prázdniny

LEDEN

- 2.1. 2026 - pá** - prázdninové brusle 2
- 5.1. 2026 - po** - nástup do školy po Vánočních prázdninách
- 13.1. - st** - holky cestovatelky
- 23.1. - po** - bruslení 13:00-15:00
- 29.1. - čt** - předávání pololetních vysvědčení
- 30.1. - pá** - Pololetní prázdniny

